

Díky pane učiteli

Ing. Jiří Franc, žák školy v letech 1989 – 1993

Na podzim přelomového roku 1989 jsem s více než dvacítkou svých budoucích spolužáků zasedl do lavic našeho mateřského ústavu. Protože poměrně zdaleka a mimo to také z nelesnického prostředí, objevilo se všude kolem mne mnoho nového. Mezi to mimořádně nezvyklé patřila i značná převaha pedagogů – mužů, se kterými jsme se denně setkávali.

Když před nás předstoupil náš třídní učitel pan Ing. Roland Wiesner, neupoutal příliš mou pozornost. Podvědomě a naivně jsem očekával spíše krakonošovsky bohatýrskou postavu s plnovousem a hřmícím hlasem. Nic z toho osoba menšího, elegantního muže nespĺňovala. K nám, ještě nepřirozeně klidným počáteční nejistotou v novém prostředí, promluvil tak, jak jsem se s tím nikdy předtím u učitelů nesetkal. Velmi otevřeným, nestydím se říci otcovským způsobem nám vysvětloval, co se od nás očekává. Aniž by nás jakkoliv zastrásoval, jasně nám vyložil svou představu o přístupu k práci a lidem kolem nás. Ta úvodní hodina se blížila ke konci, ale vzpomínám si, že jsem byl paradoxně soustředěnější než tomu bylo v úvodu. „ Jak se zapíšete, tak to s Vámi půjde“, tato slova, která padla v závěru v duchu slyším tak jasně, jako by to nebylo před 14 lety, ale 14 dny. Jejich hlubokou pravdu jsem si plně uvědomil až později, když jsem se o jejich významu na vlastní kůži několikrát přesvědčil.

Tahle krátká vzpomínka je pouze ilustrací toho, že pan Ing. Wiesner k nám od počátku přistupoval tak, aby nás pokud možno přesvědčil, ne abychom jednali z donucení. Dnes už nezbyvá než se zastydět, že jsem si toho tenkrát já ani někteří spolužáci nevážili a v našich očích to tehdy byl spíše projev slabosti.

Čas letí a z pozice žáka jsem se přesunul takřkajíc na druhou stranu barikády, již pátým rokem vyučuji na Středním odborném učilišti lesnickém ve Svobodě nad Úpou a tak se denně setkávám s různými variacemi vztahu učitele a žáka. Mám tedy více než dost příležitostí znovu a znovu si uvědomovat paralely s vlastním tehdy necitlivým jednáním ve vztahu k člověku, který pro nás usiloval vždy o to nejlepší.

Vážený pane Ing. Wiesnere, za vše co jste pro mne a mé spolužáky vykonal a konáte ještě jednou upřímně díky .

Ing. R. Wiesner vede dne 20.5.2003 exkurzi k pěstování lesa pro žáky 3.H ročníku SOUL Svoboda n. Ú

